

Veřejný dopis panu Grygarovi -18.4.2002

Dobrý den pane Grygare

17.4.2002 ve 22,15 hod. jsem si nechtěl nechat ujít Váš ne-dvouminutový monolog v televizi, ale také jsem si nechtěl nechat ujít zákryt jedné hvězdičky Měsícem, zde v Děčíně, kde bylo jasno a bylo to okem k pozorování kousek za městem mimo rozptýlené městské světlo.

Takže jsem k televizi přišel až ve 22,30 h. a neviděl jsem Váš začátek. Nevadí. Ale stačil mi jeden Váš / tvrdošíjný / názor k tomu, abych se odhodlal Vám napsat. Řekl jste, že (a říkáte to celý život), že vesmír v $t=0$ začal ; zrodil se ; a že tam vznikl čas i veškerá hmota, i prostor vznikl a se začal „z ničeho“ rozpínat ve všech třech dimenzích jedné veličiny, že velký třesk fyzikálně neznamená nic a co bylo „předtím“ či „za tím“ se už všechny nedá diskutovat. -> Vaše slova

.....škoda.

Existují dvě možnosti :

- b) **bud' máte pravdu**... a tu můžete už nyní podložit přesvědčivými nezvratnými důkazy !! (dosud se ještě v dějinách neobjevila nezvratná teorie dokázaná navždy....)
- b) **nebo jí nemáte**, nemáte důkazy a tím Vaše výroky jsou **jen** bud' zbožnými přáními a rovněž domněnkou s t e j n ě v y s o c e – kvalitně platnou jako je ta moje.... A já mohu sebevědomě a „sebejistě“ použít opačné výroky. Použít stejný způsob presentace své hypotézy jako Vy té své..., tedy mohu použít věty, které mou vizi „skorotvrdí“ a bude to stejný „prohřešek“ – stejná kvalitativní ne-pravda jako ta Vaše.... Proto bych měl mít stejné právo jí říkat jako Vy ony >ne-dvě-minuty<.

Takže : Škoda, že se nedožijete té éry vědy, která bude chtě-nechtě nucena mou hypotézu zkoumat, protože věda jinou cestu **nemá** : tuto hypotézu **musí** totiž porazit – zamítnout vědecky : **důkazem** .Strkat hlavu pěstí do písku, obcházet hypotézu obloukem a ignorovat jí donekonečna n e m ů ž e .

Svou **vizi** – alternativu (k současným poznatkům vědy) Vám k Vašemu ironickému pousmání a ke zpestření Vaší každodennosti řeknu co nejsrozumitelněji ... (A ještě jednou, snad lépe než tenkrát před 20 ti lety).

Nuže :

Pokud stanovení předpokladu dvouveličinové varianty vesmíru **není** ničím **zakázáno**, (a divil bych se, kdyby bylo), **pak lze** stavět (najít ?) vizi dvouveličinového vesmíru transformací dosavadních poznatků vědy do této podoby vesmíru dvouveličinové...já to udělal laicky, zatím s chybami, (ve své práci zveřejněné na www.volny.cz/j_navratil ; <http://big-bang.webpark.cz/>) což ostatně dělají všichni novátoři v celých dlouhých dějinách A nyní pro Vás, pane Grygare, ve stručnosti :

Ostatně : strunoví teoretikové nedělají nic jiného než já, staví na podkladě platnosti dosavadních poznatků a na ně chtějí „posadit“ vizi s jiným množstvím dimenzí, aby sjednotili kvantovou mechaniku s gravitací. Vy a ostatní fyzikové říkáte : Ve velkém třesku **vznikla** hmota (i čas i prostor) tj. 10^{53} kg hmoty a zákony tohoto vesmíru začínají platit až od okamžiku kousek (časový kousek) po třesku.

Tento axiom – prohlášení má stejnou kvalitu „platnosti“ jako opačný výrok : **Hmota nevznikla** v $t=0$, ale začala se utvářet, přetvářet, jevit, rekrutovat, přeměňovat, a to z jiného stavu „původního“ na stav „tento“. Dokonce lze hledat-zkoumat „relativčnost“ množství hmoty ve vesmíru ; obdobně jako „má“ relativnost dilatovaný čas a „kontrahovaná“ délka, mohly by se uplatnit i >relativistické< kilogramy podle toho z „jaké pozice“ je jednotka kilogramu zkoumána...

Čas v $t=0$ **nevznikl**. Čas (jedna jeho ze tří složek) v „ $t=0$ “, se pouze **začal odvíjet** a to **jiným tempem** (jinými možnými tempy) **než má rychlost světla** $c = 1 = x/t = (x=1 /t=1)$; $x_c = 1$, $t_c = 1$; **Nastala možnost** změny tempa odvíjení času !...čili vesmír použil (prováděl v $t=0$ použití) „věčnou možnost“ změny věčné střídání symetrií s nesymetriemi, střídání rovnováhy s nerovnováhou tj....a) $1 \neq 1$ i b) $10^{1000} + 1 = 10^{1000}$, což znamená použití pouze jednoho universálního pravidla,

(hledaná unitární teorie všeho), které umožňuje toto střídání, střídání symetrií s nesymetriemi, rovnováhy s nerovnováhou.

Zákon změny je důsledkem možnosti ... a možnost je následkem universálního zákona.

„Důsledkem“ existence zákona byla změna (jedna v řadě) jednotkového poměru \underline{x} ku \underline{t} , tedy změny rychlosti \underline{c} na rychlost \underline{v} přičemž současně !... tedy současně při této změně

\underline{x}_c ku \underline{t}_c na $\underline{w} = \underline{x}_v / \underline{t}_c = \underline{x}_c / \underline{t}_w$ se „rodí“ hmota (objevuje se hmota, původní „jiný“ stav >čehosi< se mění na hmotu) vyvstává stav projevující se jako hmota. Vesmír sám neví „co“ je to >rychlost<, on ví „co je to“ poměr \underline{x} ku \underline{t}

Je-li poměr \underline{x} ku \underline{t} roven $1/1$, pak je to universální poměr dvou „jednotek“ (jednotky délky a jednotky času), o nichž nevíme nic, nevíme jak jsou velké. Za tohoto poměru „není“ hmota, není ona v p o d o b ě jak jí pozorujeme „tady“. Poměr $c = x_c / t_c = 1/1 = (1 \text{ veličina}) / (1 \text{ jiná veličina})$.

Předpoklad dvouveličinového vesmíru doslova „nutí“ k představě, že vesmír před $t=0$, před velkým třeskem, byl v limitní krajnosti tj. v pozici $c = 1$ čili $c^3 = 1$ čili $c^3 = c^3$. Pokud tomu tak bylo, vesmír byl ve stavu „ani ryba ani rak“, časoprostor byl neodlišitelný – nerozlišitelný od hmoty (fotonů) a hmota nerozlišitelná od časoprostoru. V takovém vesmíru $A = A$ panuje pouze jakýsi „inertní stav věcí“ a nutno hledat logické vysvětlení = proč? (a co s ním dál). Později řeknu, že: Vesmír je, je to střídání asymetrií se symetriemi, a tak už jeden to řečený stav $A = A$ je „symetrie“, která bude vystřídána „asymetrií“: vesmírem gravitačním. (<-- $A \cdot A = B+B$). Symetrie $A = A$ (linearita) čili vesmír, ve kterém panuje poměr dvou veličin nějak takto:

$a \cdot x_i^3 / t_j^3 = b \cdot x_k^3 / t_l^3 = 1/1 = 1 = c^3$, je vystřídán vesmírem, ve kterém v $t=0$ zahájilo (velkotřesklo) nové pravidlo, pravidlo nelinearity => gravitační pravidlo <-- $A \cdot A = B+B$. Vesmír $A=A$ nemá v podstatě smysl a muselo tam být (pro tento stav $A=A$) také nějaké pravidlo, jaké?, to zatím nevím. Určitě artefakt „Boha“ tu může být do úvahy zaveden (Bůh jakožto: „pravidlo“ = „zákon“ ... i v pojetí matematickém i jiném...). Takže **vesmír** >nyní< i vesmír >předtím<, to je **stav veličin** (dvou) a **pravidla** (jednoho), které může vést k vývoji velké škály dalších p o d ě ř í z e n ý c h matematických pravidel, pravidel geometrie atd.)

Stav veličin dvou + pravidlo, to by mělo vystačit na „projev“, tj. projev střídání symetrií s asymetriemi. Byl-li vesmír před velkým třeskem (bůh ví kolik třesků je možných) v nějakém „inertním“ stavu $c^3 = c^3$ pak Velký třesk byl „moment“ nastavení >nového< pravidla (hledaná teorie všeho), podle něhož se původní stav >rozštěpil<, >rozdvojil<, (slova-výrazy ve slovníku na to nejsou) na dva stavy:

b) časoprostor v této pozorované realitě (je poměrně jednoduchý) a

b) hmota v této pozorované realitě. (je v posloupnosti možností od jednoduché složitosti = multiplicity dvou veličin až k vysoké multiplicitě veličin dvou pro hmotu složitou -->DNA) Čili: hmota a časoprostor jsou dvěma „protipóly“ téže věci... ikdyž k sobě asymetricky... dokonce bych řekl, že časoprostor je ve škále >kombinačních prvků< prvkem prvním a ostatní >prvky = kombinace veličin složitější a složitější jsou už jen hmotné projevy, stále jen hmota. Zatím nevím jak a jak říci-tlumočit, že původní „STAV“ inertnějednotný se mění na dva stavy k sobě vztažné p o d l e něčeho, podle pravidla, které hledáme. Pravidla paraboly. Lineární stav původní se mění na stav „nelineární“, jehož nejjednodušší podoba (podoba nelinearity) je parabola.

Čili $x^n = a \cdot y^n$ je linearita, ale pokud jí chceme změnit na

n e j j e d n o d u š š í nelinearitu, pak to bude: $x^1 = (2/x^1) \cdot y^1$. V mikrosvětě bude ona gravitační konstanta $G = 2/c$ „zamrznutým“ činitelem => $1 = G^* \cdot (x^n \cdot t^m / x^a \cdot t^b)$

$$2 \cdot t_c / c \cdot t_v = c \cdot H / t_v = G$$

Jinak řečeno v obraze filozofickém: původní stav „jeden“ se mění na stavy „dva“

b) časoprostor zbytkový a

b) hmotu... mezi nimiž panuje základní pravidlo (pravidlo, které je jmenovatelem pro všechny ostatní pravidla, ostatní zákony fyziky). Jak? Původní (předbigbangový stav) $c = c$ se mění na $c > v$.

$$\begin{array}{ccccccc} c^* & > & c & > & w & = & w & > & u \\ & & Xc & > & Xv & < & Xc & > & Xv \\ \text{-----} & & & & \text{-----} & & \text{-----} & & \text{-----} \\ & & t_c & = & t_c & < & t_w & = & t_w \end{array}$$

$$\frac{\sqrt{2} \cdot x_v}{t_v} = \frac{x_c}{t_c} = \frac{\sqrt{2} k x_v}{t_c} = \frac{\sqrt{2} k x_c}{t_w} = \frac{2 k^2 x_v}{t_w}$$

Nastává ona asymetrie.. Ve chvíli, kdy se tento poměr x ku $t \dots x / t \dots x=1 / t=1$, začne měnit na $x = k \cdot t$, pak nastane onen zázrak ! Mění se vize vesmíru. Nastanou – oddělí se ony dva protipóly (asymetrické polohy) : a) >zbytkový časoprostor< a b) >hmota<. Nadsvětelné rychlosti $c^* > c$ se v tomto vesmíru, v této variantě vesmíru neuplatňuje ; uplatňuje se ta „zrcadlová verze“ $c > v$ a v ní je vždy buď

$x_c > x_v$ (při $t_c=t_v$) nebo $t_c < t_w$ (při $x_c = x_v$), to je, pane Grygar, důvod proč my lidé vnímáme „chod času“.

V onom >velkém třesku< nevznikají ani prostor ani čas ani „hmota“, ale ve velkém třesku nastal – spustil se nový zákon,...nastala změna – obměna zákonů....anebo zákonu jednoho předchozího na jeden následující zákon – jeden universální zákon, který nabyl jiného tvaru....

Původní, předbigbangový vesmír ať už (prozatím) vypadal jakkoliv, se změnil...Alan Guth říká „inlace“ – rozfouknutí vesmíru...to je blbost. Je to křečovitá snaha vysvětlit současnou hustotu vesmíru z „přiděleného“ množství hmoty a udržet zákon zachování.V původním inertním vesmíru $c^3 = c^3$ nastala změna a to změna „na rozštěpení“ toho stavu : na hmotu a zbytkový časoprostor.Z hmotného bodu pohledem na celý vesmír vnímáme jeho „rozpínání“...Pohledem z velkého vesmíru (z lívance galaxií) do „bodů“ vidíme, že velký vesmír >stojí< a smršťuje se hmota v malém bodě. Od toho „momentu“ změny chodu času hmoty přibývá. Toto domnění má stejnou váhu nepravdy,jako, že hmota vznikla z ničeho. My coby „bod“ ve vesmíru pozorujeme rozpínání vesmíru, ale „nebod“ velkoprostorný díl celku pozoruje, že se vesmír nerozpíná, ale hmotové „body“ se smršťují...vše co má hmotu se smršťuje ...Velkovesmír je furt stejně velký ; $1 = 1$, ale jeho body v nichž „je“ hmota, ty se stále zmenšují...proto ony body pozorují, že se vesmír rozpíná...

Tím jak vesmír „stárne“ (vesmír nestárne, ale stárne formace hmoty), kombinační struktura hmoty mění hmotu na strukturu stále složitější a složitější pomocí „kulhavých schodů“ ,což je můj výraz v přeneseném slova smyslu. Střídají se symetrie s nesymetriemi...a to se děje především „vlnovou pulsací“ gravitačního fialového posuvu, tedy „delta t / t „,

Jestliže my lidi (hmota právě specificky taková a taková) pozorujeme vesmír, tak zjistíme jeho stav „takový a takový“ a tedy i „nějak“ starý ; V „našem“ případě starý 14,24 miliard let . Čili hmota libovolná pozoruje >celek-celý vesmír<. Pozoruje-li hmota – proton celý vesmír, pak ho proton-hmota vidí (ten vesmír) jinak, v jiném stavu a jinak starý, třeba $14,24 \cdot 10^9$ let krát ještě 10^{23} sekund. Smíme (my hmota-lidi) prohlašovat, že se proton mýlí ?? Pro koho tedy je vesmír 14,24 miliard let starý ?? pro lidi, ale pro každý jiný druh hmoty je vesmír jinak starý...nééé ??, pak je stáří universální či nikoliv ?? Stáří je plynutí času a to různým tempem...každá hmota, její jiný složitostní stav vnímá jiné tempo plynutí času...foton neví jak je vesmír starý, „ví“ jen stáří, ve kterém vznikl,...ač vznikl-li „u lidí“ ví stáří vesmíru „podle“ lidí...vznikl-li po srážce dvou elektronů, pak „ví“ stáří, ve kterém vznikl podle toho jak ho vnímaly ony elektrony ???

Dál už vyprávění pozastavím, neb máte-li zájem o pokračování vize, přečtete si jí na mých internetových stránkách. Je toho tam dost....dost toho co fyziky nezajímá....a přesto to jednou budou muset zkoumat a hodnotit.

V Děčíně 18.4.2002

A protože je o Vás známo, že ctíte víru v Boha, rád vám k této otázce řeknu své pohnutky a smýšlení. To je obsahem dopisu nedávno zasláného paní Leporské.

Zde je :

Dobrý den přeji pani Leporská 18.01.2002

Asi mé články a úvahy neznáte...bohužel na ně musím navazovat. Tak aspoň **stručně** p ř e d e š l u souvislosti, s nimiž se budou vázat má přemýšlení o bohu :

Na Zemi, ani v celém Vesmíru není nic v rovnováze. Panuje globální i lokální nerovnováha .Nenajdete inerciální soustavu (a v ní časoprostorový blok s hmotou či bez ní), ve které by platilo matematické >rovnítko<, - musíte učinit abstraktní předpoklady a vzít lokální soustavu, ze které "vymetete" nerovnovážený člen a pak v tom bloku s uměle připravenou rovnováhou řešíte normálním způsobem ROVNICE (ve kterých se už " se rovná"). A snaha fyziků o symetrie, supersymetrie atd. všeho poznaného, je teoretické hledání oné "Teorie všeho" – nějaké univerzální rovnice, která vše popíše, která sjednotí všechny 4 interakce...a přesto nebude pravdivá pro všehomírový nerovnovážený stav.

Takže : $1 \neq 2$; $1 + 10^{10} \neq 2 + 10^{10}$ to stále neplatí,...ale $1 + 10^{1000} \neq 2 + 10^{1000}$, to se už té pravdě – rovnici blíží, že ?? (fyzikové renormalizují a ničí tím tu podstatu a základy pravdy....) Zkrátím to : Teoretikové říkají, že prostor "se rozpíná" a čas "roste"- narůstá, odvíjí se : projevuje se stárnutí – chod času – odvíjení se veličiny času, času t k odvíjení se "zvětšující se" délky x ve vesmíru...Od započatého *odvíjení se času po big-bangu* bylo ve vesmíru tolik hmoty (říkají fyzikové) jako jí je dnes v čase $t=14,28$ miliard let od "počátku" (tedy stav $\Sigma = 10^{53}$ kg hmoty je pořád konstantní...je ?...) a těsně po big-bangu tedy tato hmota 10^{53} kg byla ve formě fotonů, a pak neutrin ...čili částic-hmoty -> záření = 10^{53} kg hmoty . Postupně se 100% záření měnilo na jiné částice – vesmír chladnul, zamrznáním se zesložilovala hmota. Čas – chod času a rozpínání (*) mělo vliv na tvorbu-přeměnu nehmotných fotonů a neutrin na hmotnější jiné částice. Jediný vliv na tvorbu složitější hmoty je stárnutí a rozpínání.... To mělo vliv na genezi částic stále složitějších a složitějších : přišel vodík, pak helium, pak Mendělejevova tabulka prvků, pak sloučeniny - z nich anorganická hmota a pak organická a živá hmota – bílkoviny, DNA, mozek, vědomí a...a ??

K povšimnutí nyní patří toto : pár těch sekund po big-bangu se fotony (balíčky zvlněného časoprostoru) přeměnily na vodík – 73 % ta ho zůstalo po celé dějiny vesmíru beze změny dodnes, zbytek vodíku s fotony se měnil a vyvinulo helium – dodnes cca 21%, a na ostatní prvky už zbývá pouze tak cca 6% a z nich připadá na sloučeniny už jen 0,02% a pro organické sloučeniny cca 0,000002 % a pro DNA cca 0,0000000000000002% a...a ?

K této podivnosti (kontraentropii) dodám, že : tak jak p l y n u l - odvíjel se čas, tak narůstala ve vesmíru složitost hmoty (ony kombinace "se děly samovolně" + plynutí času, ve vesmíru, přičemž současně vždy ubývá procent té složité a složitější až nejsložitější hmoty...až pak té DNA je ve Vesmíru jen 0,000000000000000002 % a ...a vlastně ta DNA je ve vesmíru **jen** na Zemi, **zde a nikde jinde....?**

(vsuvka 20.1.2002)

==// Kdyby mělo zesložítování hmoty od těch původních fotonů pokračovat do různých koutů vesmíru v desítkách a tisících případech) a tam do galaxií atd, tak by se logicky musela hmota v každém koutě vesmíru za stejně jeden úsek odvinutého času "rodit" stejně složitá a tudíž by klasický život byl všude a bylo by ho miliardy všude, tedy bychom se museli navzájem pozorovat...Ne. I zesložítování hmoty se děje postupně podle křivky, že nevznikne všech deset miliard galaxií naráz v tu jednu vteřinu a v nich deset miliard hvězd v jednotném čase $t = \text{"alfa"}$...Tvorba geneze hmoty – její složitosti v galaxiích je podobná aktu geneze živočišstva na zemi – vývojový strom savců má na konečku-špici epitel, ten pokračuje, ale různé vývojové větve "skončily"...tak to je i s těmi galaxiemi a s tou vývojovou genezí zesložítování hmoty. Vše došlo až sem na Zemi – Země je středem vesmíru nikoliv geometricky, ale vývojovou špicí složitosti hmoty. Ta složitost končí právě zde .Mozek, vědomí a ...Bůh...bůh v nás.

Určitě znáte co je to internet...a přesto jeden člověk ho bude charakterizovat jako " miliardy kombinací elektronů",druhý jako bajty ve třech plechových bednách a třetí jako soubor obrázků, třeba pornofotek v obýváku"...je to fotka nebo sedm miliónů elektronů v kombinaci ?? Takže: někdo řekne >vědomí< jiný řekne >bůh<...a někdo >zákon ve stavu obrovské složitosti<...//==

Bůh :

Donedávna jsem měl coby atheista představu, že >bůh< je vlastně ona hledaná sjednocená teorie, ona hledaná univerzální rovnice – v matematické podobě (matematika je zrcadlem přírodě) ; že bůh je pravidlo = zákon pro chování vesmíru, že vesmír A nemůže "sám o sobě" existovat bez >zákonu<, bez >pravidla - p < bez matematického boha-hybatele;
(stav A) krát ("p") = (existence).

(vsuvka 20.1.2002) :

Vidíte a to je ten pojem nerovnováhy : Stav A vesmíru (časoprostor = hmota) (časoprostor kontra interakce hmoty s ním) je v nerovnováze a Bůh tomu dává tu rovnováhu. Před Big-Bangem byl stav symetrie – rovnováhy – inertnosti – "ani ryba ani rak" tím, že vesmírný >původočasoprostor< nebyl rozdělen na časoprostor a hmotu... "původočasoprostor " znerovnováženl aktem >oddělení se Boha" rovná se zákona. Čili : Zákon (Bůh)- pravidlo a k němu stav A = hmotočasoprostor , to je Vesmír v rovnováze. Vesmír bez Boha není v rovnováze a čas tím v něm běží.- odvíjí se. Odvíjení času je důsledek "roztržení" původního Velvesmíru inertního na dva stavy : časoprostor a hmotu jež jsou v nerovnováze a k nim "Jsoucno"- Pravidlo = Bůh = Zákon aby to mělo možnost existence a rovnováhy .)

Napadlo mě dnes 18.1.2002 , že by Bůh mohl být nejen ten >Zákon< sám o sobě, ale že by to (bůh) mohla být "realita", která se také vyvíjí...jako hmota. Hmota ta byla na počátku spuštění času hmotou jako záření – fotony a až pak se zesložít'ovávala (a přitom jí ubývalo)....I Bůh by mohl být nikoliv nadpřirozený, **ale přirozený** "kontračasoprostor"... , který se vyvíjí – zesložít'uje se jeho stav z jednoduché formy na nějakou složitouPak by mohl být >bůh< uvnitř nás, v každém z nás .A je – existuje jako "složitě pravidlo"čili nejsložitější forma pravidel...či nejsložitější protějšek DNA jakási "antiDNA" (i v počítačích jsou z jednoduchých pravidel vygenerovány s l o ž i t é abstraktní útvary a ty se činí-dějou se sami. **Bůh by tedy mohla být realita složitá v nás** jako "zrcadlo" ("antiCPT") univerzálního pravidla-zákona-rovnice, kterou hledáme. Takže >bůh< nám nenařizuje, neřídí náš život, nehlídá naše činy,...ale je-li jakýmsi "zhuštěným zhmotnějším zákonem", pak ta zhuštěnina "se stává" vědomím, svědomím a integrovaným chováním naší bytosti, nás samých. Bůh není "osoba" mimo nás, ale my a on (člověk a s ním "antičlověk = bůh" v interakci ??...) interagujeme...a vzájemně se ovlivňujeme.

Atd...úvahy jsou čerstvé, a zda mají nějakou pravdu či hodnotu a cenu ?? , to jistě nevím...a dlouho vědět nebudu.

Jen jsem potřeboval to někomu říkat.....a Vy jste mi přeběhla přes cestu

Děkuji za pochopení 2002-01-18 , Navrátil Josef (smutné je pro mě, že mi pani Leporská nedopověděla....ani to, abych jí neotravoval) (to se jistě u Vás pane Grygare nestane.)